

33 sjömän dog i den största ubåtskatastrofen i svensk marinhistoria när ubåten Ulven gick på en tysk mina. Här är Ulven fotograferad på okänd plats.
Foto: SCANPIX CODE

Minnet av Ulvens döda hedras till sjöss

Krigens aldrig läkta sår. Minnen som består.

GÖTEBORG. På tisdag är det 60 år sedan 33 svenska sjömän dödades av en tysk mina.

Vid en ceremoni på katastrofplatsen vid Stora Pölsan utanför Bohuskusten ska de omkomna i denna den största ubåtskatastrofen i svensk marinhistoria hedras.

Året var 1943 och andra världskriget rasade.

Ubåten Ulven i Göteborgseskadern var skickad att delta i en övning mellan Marstrand och Göteborg.

Det var en dödens åker och ett farornas hav. Området var fullt med minor och fruktat bland yrkesfiskare.

Ombord på Ulven utförde den skånske furiren Svante Hallberg sina uppdrag.

Det var hans femte år i marinen sedan han tagit anställning 1938 vid flottans maskinavdelning.

Han var född i juli 1921 i Östra Klagstorp, bodde i Östra Värlinge och i ett av de sista

brev hem till föräldrarna skrev han:

"Mår efter omständigheterna bra. När var det ni hade silverbröllop, kanske kan jag försöka bli fri några dagar" ... "Nu har jag inte mer att skriva, utan slutar mitt brev med många hälsningar från den förlorade sonen vid Flottan".

Några månader senare nåddes familjen – pappa, mamma och fyra syskon – av ett brev med annan resonans.

Avsändare var eskaderns högste chef. Han konstaterade att sökandena efter Ulven och överlevande inte hade givit resultat och han avslutade:

"Beder att få framföra Göteborgseskaderns varmaste deltagande i den sorg som drabbat er".

Förlisningen hade gått snabbt.

Det var en torsdag och klockan var omkring 18.10 den 15 april 1943 då Ulven på svenskt territorialvatten inom tremilsgränsen gick på en ankrad tysk mina som låg på 13,5 meters djup.

Nosen trycktes ihop och vattnet och chockvågen välldes in. Tyngden fick ubåten att i hög fart dyka mot den bergiga botten 52 meter ner.

Fem i besättningen dog direkt av smällen. Resten drunknade.

Samtliga 33 ombord följde med i djupet.

En av Ulvens 34 besättningsmän överlevde. Men han var inte med ombord. Han satt i ar-resten i land för en förseelse.

Så hade även neutrala Sverige drabbats av krigets grymhet och död. Nationen sörgde och de förtvivlade och fruktlösa räddningsaktionerna följdes av många.

20 av marinens fartyg och ett 30-tal fiskebåtar sökte i området. Först den 5 maj fick fiskebåten Normy indikationer, som dykaren Ivar Eriksson sent på eftermiddagen sedan kunde bekräfta.

Stående mot Ulvens torn rapporterade han sitt fynd och han tog med sig flaggan upp.

Vraket tog tre månader att bärga varefter det bogserades

till Göteborg, vars kajer var fyllda med tusentals deltagande människor. Flaggorna i staden vajade på halv stång.

Jordfästningen blev gripande med 33 kistor i rad vid Nya Varvets idrottsplats och en hedersvakt vid varje. I annalerna framgår att det föll ett stilla regn över västkusten den dagen.

24 ubåtsmän jordfästes i Göteborg medan kvarlevorna efter nio transporterades till sina hemtrakter.

Bland dem den unge furiren Svante Hallberg.

Hans och de övrigas minne ska nu på tisdag, 60 år senare, hedras till sjöss vid platsen för haveriet med minnestal, korum och kransnedläggning.

En speciell utställning – Ubåten Ulven och besättningsman Svante – visas under varen på Göteborgs Maritima Centrum i samarbete med Fiskemuseet på Höno Klåva. TT